

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 425/2014
15.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног М.Т., због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног М.Т., адвоката Г.В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.318/12 од 30.04.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2212/12 од 07.11.2012. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног М.Т. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.318/12 од 30.04.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2212/12 од 07.11.2012. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.318/12 од 30.04.2012. године окривљени М.Т. оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ за које је му је утврђена казна затвора у трајању од 2 године и 2 месеца и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, па је окривљени М.Т. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 9 месеци у коју казну се урачунава време проведено у притвору од 06.01.2012. године па надаље и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде и одређено да ако новчану казну не плати суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци, а да ако окривљени плати део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако окривљени исплати остатак новчане казне извршење казне затвора ће се обуставити.

Наведеном пресудом на основу члана 354. тачка 1. ЗКП према окривљеном М.Т. одбијена је оптужба да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом превара из члана 208. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2212/12 од 07.11.2012. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног М.Т., а пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.318/12 од 30.04.2012. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног М.Т., адвокат Г.В., због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и члана 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног М.Т., је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је поред повреда закона које представљају законске разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, да се исти може поднети у року од 30 дана од дана када је окривљеном достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета произилази да је окривљени М.Т. пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2212/12 од 07.11.2012. године примио дана 28.11.2012. године, а из пријемног печата Врховног касационог суда произилази да је бранилац осуђеног М.Т., захтев за заштиту законитости предао пошти дана 21.03.2014. године.

Имајући у виду да је бранилац осуђеног М.Т. захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, поднео по протеклу рока од 30 дана од дана достављања другостепене – правноснажне пресуде окривљеном, Врховни касациони суд је нашао, да је захтев за заштиту законитости неблаговремен.

Из напред наведених разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**